

3311

der Forhandling, idet jeg dog strax skal bemærke, at jeg antager, at den næste Endringsforslag, som er stillet af Minoriteten, og som gaar ud paa, at Ordet „Commune“ skal ombyttes med Ordet „Klitfogner“, maa betragtes som bortfaldne, paa Grund af den foregaaende Afstemning. (Hønsen: Ja!) Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Endringen til § 2 følger egentlig af den Stilling, der nu er antaget af Klitinspektøren, nemlig at han skal udføre Statens Tilshyn. Det, der staaer i Lovudkastets § 2, nemlig, at Klitinspektøren afgjør, hvilke Arbejder der skulle udføres, er ikke vel foreneligt med, hvad der nu er vedtaget, hvorefter det jo er Klitcommissionen, der skal gjøre det. Det, der paaligger Klitinspektøren, er for det første paa Statens Vegne at passe paa, at Betalingen, den Taxt, hvorefter både Amtet og Staten skulle gjøre deres Tilskud til de bestemte Arbejder, bliver passende, og dernæst, at det af Rigsdagen bevilgede Budget ikke overskrides. At han derfor er berettiget til at foretage Nedsættelser, følger ligesom af hans Stilling til Staten. Med Hensyn til selv Arbejdet, er hans Myndighed indskrænket til at afgjøre de Tvivlsigheder, der maatte være mellem Medlemmerne af Sandflugtscommissionerne, naar de ere tilførte Protocolen. I saa Fald maa der finde en Afgjørelse Sted, og den ligger rettest i hans Haand. Jeg er overbevist om, at, uagtet det seer ud som en Indskrænkning, vil det i Virkeligheden være en Udvidelse af hans Myndighed, idet han ellers, saa at sige, vilde være nødsaget til for Høje væd at approbere, medens han nu vil være henviist til de Tilfælde, hvor denne Bestemmelse kan faae nogen Betydning. Naar Minderen er foreslaaet nedsat fra 10 Rd. til 5 Rd., saa er det, fordi et Maximum af 5 Rd. maa efter almindelige Begreber være tilstrækkelig, hvor de Waagældende ikke ere højere, lönede end her er Tilfældet. — Vigtigere er det næste Endringsforslag, der gaar ud paa, at hese Bestemmelsen om Lønner, Alderstillsæg, Diæter og Besørgelsesgodtgjørelse skal gaar ud, og jeg skal strax bemærke, at det samme foreslaae vi med Hensyn til Klitfogderne, hvorimod vi i en

ny Paragraph foreslaae, at der istedetfor stilles et Beløb, der kun er ganske lidt højere end det, der vilde udkomme efter Regeringens Forslag — hvilken lille Forhøielse er nødvendig, naar vi forholde Overklitfogdernes Antal til 4 — til Regeringens Disposition, for at den efter den Oversigt, som den bedst kan have, paa den retfærdigste og bedste Maade kan betale det Arbejde, som ikke kan udføres for Intet. Det vil da beroe paa Tid og Omstændigheder, om man senere skal gaar over til en fastere Ordning eller acquiescere ved det nu foreslaaede. — Det første Forslag, der er stillet til § 8, er kun ubetydeligt, idet det blot gaar ud paa, at Arbejdsplanen skal indsendes til en bestemt given Tid. Derimod er der foreslaaet en anden temmelig vigtig Bestemmelse, der gaar ud paa at give en fastere Ordning med Hensyn til det finantzielle Mellemværende. Det er Kommunen, hvem Arbejdet paahviler, som gjør det fornødne Udlæg, og som oppebærer Tilskuddene fra de andre; men der vil naturligvis kunne blive Arbejdsressancer, naar Noget er betalt, som ikke er udført, og disse maa da udføres det næste Aar uden nyt Tilskud; paa den anden Side tilfuger Villighed, at, naar i Aarets Løb Arbejder blive nødvendige, som ligge udenfor det tidligere Overslag, saa kan det opføres som Forskud fra Kommunens Side paa den næste Arbejdsplan, og Erstatning erholdes af Tilskuddet for dette Aar. Vi have i Forslaget gjort en betydelig Indskrænkning i den Ret, som Udskallet hjemlede den enkelte Kliteier til at fravige sig sin Klit og saaledes blive fri for hele Byrden deraf. Paa den anden Side vil det dog være hensigtsmæssigt, at der i visse Tilfælde aabnes Kommunen Ret til at faa de Vedkommende til Hjælp, hvor Arbejdet vilde blive aldeles usforholdsmæssigt. Forhold til den Bærbi, som Eiendommen har. Dermed tror jeg at have givet fornøden Oplysning om dette Punkt, da det er et Spørgsmaal, som allerede ved 1ste Behandling var Ojenstænd for nogen Dmtale. Det er kun med Vedkommendes Samtykke, Kommunens og Overklitfogdens, at en Sandflugtsstrækning kan overlades til fuldkommen fri Virksomhed til den Enkelte, og paa samme Maade kan den kun overdrages til Staten eller Kommunen, naar de vilde samtykke i